

Cartes

Evitem duplicitats
innecessàries

Eulàlia Isabel Rodríguez Pitarque.

Torroella de Montgrí.

En alguns ajuntaments proliferen els butlletins informatius en format paper que donen informacions repetides. Les entitats dels municipis acostumen a fer publicitat d'allò que està relacionat amb elles, sense tenir en compte els punts de coincidència amb les ofertes semblants de la resta d'entitats. Ningú no sembla adonar-se que moltes vegades es podrien evitar duplicitats i despeses. Que és millor fer-ho públic conjuntament en un mateix butlletí d'informació, amb la compilació de totes les activitats, actes i ofertes de les diverses entitats.

Els ciutadans sovint ens trobem amb l'inconvenient d'haver d'anar a buscar la informació sobre un mateix acte en diferents butlletins, amb els consegüents errors que tan fàcilment es cometem. No es podria mirar de crear un únic full informatiu? Si aquests s'editen en paper, s'estalviarien costos i seria una mesura ecològica. A més a més, l'usuari podria estar informat d'una forma més clara i completa de totes les activitats relacionades, sigui qui sigui qui les patrocini.

Hauríem d'intentar evitar aquesta duplicitat que veiem que es dona quan hi ha alguna activitat que s'organitza des de diferents entitats. Aquestes es podrien posar d'acord i editar un únic full informatiu. D'aquesta manera no es malbaratarien recursos públics. També és estrany veure, en època de crisi, com alguns ajuntaments editen de forma massa costosa publicacions informatives, amb un nombre de còpies del tot excessiu i que tots ja sabem com acaben. Amb uns costos, per cert, a càrrec del contribuent, i que de cap de les maneres no s'haurien de permetre.

El Llagostera
a Montilivi

joan enric carreras mercader. Bellcaire d'Empordà.

Llegeixo que el Llagostera jugarà a Montilivi perquè el seu camp no és apte per a la Segona A, i la veritat és que aquest ascens des de Segona Regional a Segona A només en nou anys és una fita històrica, però també crec que això és un pal difícil de pair. Hauria estat molt bo per al poble de Llagostera rebre la visita cada quinze dies d'autocars plens de gent vinguda de tot arreu, els restaurants plens, les botigues plenes, la proximitat amb la Costa Brava hauria fet la resta perquè moltes excursions tinguessin aquest destí, i ara ni tan sols tindran els propis aficionats a prendre un cafè abans d'anar a futbol el diu?menge. Creieu que Llagostera ho ha encertat? La fita ha estat històrica, però, i els resultats? Com es pagaran les despeses de fer un nou equip digne per poder jugar a la Lliga Professional?

Sí, ja sé que només dels drets televisius que li comportarà podran fer "bullir l'olla", però crec que Llagostera com a poble ha perdut molt, ni tan sols podran anar el ?diu?menge al seu camp a veure un bon partit, els carrers deserts perquè hauran d'anar a Montilivi, i la gent que vingui des de Sevilla, Valladolid, etc., ni tan sols sabran on és Llagostera, perquè per anar a Girona ni tan sols hi passaran a prop per poder-hi fer una aturada.

No m'agradaria que això fos un final, i fer un Nou Camp a Llagostera? Potser el municipi no s'ho podrà permetre, o sí? Veurem si troben la millor solució i que la puguin pair, ja sabeu, per a d'altres equips que tenim a prop la

caiguda va ser mortal.

No vulguem innovar

MONTserrat GUARDIOLA ROVIRA. GIRONA.

Tot sovint es produeixen fets ben sorprenents: la Generalitat de Catalunya no té prou assumptes per resoldre que acaba d'inventar un nou Servei, la Direcció General d'Afers Religiosos. Segons ha expressat, pensa un nou baròmetre sobre la religiositat.

Situem-nos al temps actual. El papa Francesc, en aquest moment Cap de l'Església Catòlica, amb gran esperit cristià, s'està esforçant per aconseguir la unitat entre les diverses entitats religioses, fet que ha exigit allunyar-les de la política que els portà a la discòrdia. Treball que està donant bons resultats. Què pretén la Generalitat?

La fe -origen de la religió- no es?tà condicionada per la política per tractar-se d'una emotivitat individual, íntima, del ser humà. Sí que és cert que aquest ésser humà forma part d'una societat humana en què lliurement escull el caire polític que més l'il·lusiona pel progrés.

Voler agrupar les entitats cristianes pel Dret a Decidir, segons s'ha anun?ciat a la premsa, no s'entén. On és la individualitat, sempre cal estar condicionat. Pensem-ho bé perquè si alguna disposició calgués fer a entitats religioses, haurien de fer-la els seus representants, no els polítics.

Reconeixement a Juan Romero Gárate

Jaime serrano de quintana. girona.

Fa poc més d'un any que va morir Don Juan Romero Gárate, Mestre Nacional, nascut a la localitat de Villálvaro, a la província de Sòria i que fou destinat a Salt el 1940.

El Senyor Romero -com el coneixíem tots- fou mestre titular de l'Escola de Santa Eugènia de Ter des de l'any 1953. Ara, en el dia anterior al seu Sant Patró, crec de justícia, retre un afectuós i sentit homenatge a un home que fou mestre meu durant els anys 1957 i 1958. Un magnífic professor, una persona de fermes conviccions catòliques, un espanyol de cos sencer, un enamorat de la nostra ciutat i província, en definitiva una gran persona.

Don Juan Romero Gárate va morir com havia viscut, discretament. Afable, sempre disposava d'uns minuts per conversar amb els seus antics alumnes -i amb tots els seus coneguts?- en les seves ocasionals trobades per la ciutat. Tenia, a més, dons artístics, tant en la seva vessant poètica, com en la del dibuix i l'aquarel·la. Amb raó el capellà de Sant Narcís, en la cerimònia religiosa del seu enterrament va afirmar "que era un mestre que no es limitava a fer classe".

Voldria fer extensiu aquest record a la seva esposa, també difun?ta i també mestra, Doña Josefa Garganta Puig, i a la seva germana (q.e.p.d.) Donya Flor, "la tia Flor".

Molt bé deia la cinta d'un dels rams de flors. "Els teus alumnes de Santa Eugènia no t'oblidaran mai".

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/06/29/cartes/676310.html?utm_source=rss